

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cavtio Criminalis, Seu De Processibus Contra Sagas Liber

Spee, Friedrich von

Francofvrti, 1632

43. Quid sentiendum de stigmatibus, an ea probum signum sint ad Sagas agnoscendas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11133

D V B I V M XLIII.

*De stigmatibus Sagarum an indicium dent
ad torturam & condemnationem?*

VT intelligat me Lector, sic res habet: Aiunt in corporibus Sagarum reperiri loca quædam quæ sensu vacent & sanguine: ita ut si acum vel stylum profundius immittas, neque dolor neque sanguis cieatur: addunt ea loca subinde etiam quasi macula quadam seu velut nota insignita esse, unde & vocant characterem siue stigma quod dæmon affeclis suis, (etsi ut fatentur non omnibus) inurat; tanquam cum rem quisque suam, ut supellectilem, ouem, pecus, seruum inusta nota signare solet. Vide Binsfeldium pag. 626. Remigium dæmonolatriæ lib. i. cap. 5. Delrium lib. 2. quæst. 4. & 21. Quibusdam igitur in locis captiuam quamque lictores exuunt & huiusmodi notas diligenter non minus quam petulanter quærunt: quas tanto utique inuenient facilius, quanto maioris eorum interest qui quærunt.

Non-

Nonnulli Iudices ita pertinaciter hic se
figunt, vt si tantillum diuellere coneris
& examinare, non parum indignentur.
Accidit nuper vt interesssem colloquio
Sacerdotis cuiusdam viri docti, & Iudi-
cis, qui de iis ipsis stigmatis differebant.
Multa hic Iudex narrabat, sed non cre-
debat Sacerdos, addebatq; mirari se,
quod viri prudentes in his signis nosci-
tandis in vnus Carnificis fidem incum-
berent; quod dictum, vt mihi quidem
videbatur non iniquum, ita Iudicem
incendit, vt totus stomachus habundus è
loco se & conuersatione proriperet,
non sine calumnia in Sacerdotes. Risi;
& cū reuocassem, demulsissemq; verbis
dum defæuisset tempestas, ita hominē
modeste sum affatus: Ponam, inquam,
argumentum, quod nescio an à quo-
quam mihi solui possit; est autem tale:
Nam quod si in Sacerdotes quidem, in-
quam, in quos nulla vestra est potestas,
sic facile proiecta bile ultra rationem
excurritis, quam merito vereri debeo
quis cum iis tandem agendi vester sit
modus, quos sub vinculis constrictos
in-

534 Dub. XLIII. De *stigmatibus Sagarum* an indicium
intra ditionem cupiditatis vestrae tene-
tis? quomodo autem qui sic subito tur-
bato sunt sensu, nihilominus ad distin-
guenda ea quae in causis Sagarum obscu-
rissima sunt, erunt apti? Quae item ratio-
ne qui cum de captis agitur, ad omnem
innocentiae mentionem tumescunt, re-
cte innocentibus consultum ibunt? re-
spondeat qui potest. Sed ad stigmata
redeamus. Ego haec nondum vidi, nec
nisi videro credam. Id video Indies, in-
finitas esse hominum fraudes, & saepe
pudendam credulitatem etiam ma-
gnorum virorum: qui quod maiores
sunt quam ut ipsi huiusmodi minutias
ad unguem examinent, quaslibet pene
fabulas amplectuntur, atque in com-
mentaria sua referunt, & sic orbi impo-
nunt. Interea vero, quia nec credo, nec
nego, dicam quod sentio, dum a sagaci-
bus & doctis melius examinetur, & do-
ceatur. Itaque ad propositum dubium
RESPONDEO I. Frustra quaeratur an sti-
gmata possint esse indicia ad torturam.
Ratio: Nam ut concedam licere per li-
storem ea quaerere in corpore Reae nu-
dato,

dato, conuenire putem, vt habeatur semiplena minimum probatio. Cum enim sine ea torquere non liceat, nec licebit sine ea ita foeminam nudare coram infami scurra, quod illi sexui quandoque tortura grauius est: habita autem semiplena contra ream probatione quid opus alio indicio stigmatum est ad torturam.

RESPONDEO II. Antequam ex stigmatum procedatur, hæc sequentia iudicibus in conscientia incumbunt, quæ boni isti ne quidem cogitare videntur.

I. Ne fidant licitori cuius lucrum agitur, & multi nequam sunt, aut ipsi quoque Magi.

II. Ne putetur stigma esse, quæ naturalis aliqua est nota, vel macula, vel cicatrix, aliave de causa sensu vacua, vt caro spongiosa, &c.

III. Ne stigmata quærantur rea pendente, ne forte terrore illo torturæ sanguis deferat nonnullas partes, aut stupore non fluat, vt in sectione venæ subinde consistit licet via patefacta.

IV. Vt

IV. Ut Medici iudicium non negligatur.

V. Ut adsit solers quispiam qui *distin-*
cte manum licitoris obseruet: nam fraudem si industrius fuerit deprehendet: & hoc Nota ante omnia.

VI. Ne licitor mortificet cuiusquam carnem, aut leuiter tantum acu compungat, aut ut nuper nequam quidam faciebat, simulet tantum compungere, interimq; clamitet se reperisse quod nusquam fuit. Vnde mirum non erat si nec sanguis reo difflueret, nec dolorem sentiret.

VII. Ne licitor utatur stylis dolosis, ut V.C. magicis & incantatis; vel ita fabricatis, ut cum libet intrent ac vulnerent, cum non libet, intrare tantum videantur, in se ipsos reducti: quales sunt cultelli ioculatorum.

VIII. Ne licitor sciat verba incantatoria, aut artes quibus sanguinem fistat, ac huiusmodi carnis stuporem inducat, ut quosdam coniuratores scire intelligo, & inuentum audio Carnificem, qui hæc de se fassus ac ple-

xus

xus sit, vt mirer nondum nos oculos aperire.

IX. Vt Iudices approbatum ac certum habeant nunquam Deum permittitur vt vel Dæmonis vel Sagarum malitia & arte huiusmodi inurantur innocentibus, saltem malis.

X. Ea probatio non debet esse talis: Si hoc Deus permitteret, sequeretur incommodum, quia innocentes pro Reis haberentur & plecterentur: nam id negotium fore vt à prudentibus & peritis haberentur. Imo male sic discurretur: Dicitur innocentes plexum iri si Deus permitteret iis signa imprimi; supponitur igitur quod sic signati merito nocentes habebuntur, cum hoc ipsum sit in questione; Vnde in circulum vadit probatio: cur signati nocentes habebuntur & plectentur? Quia Deus innocentes signari non permittet? Cur autem Deus non permittet? quia signati nocentes habebuntur & plectentur. Perinde vt infra in simili ostendam Dub. 48. Argum. 6.

RESPONDEO III. Quicquid sit; existimo non concedendum Iudici vt ex his

Z

signis

338 Dub. XLIV. *An magnificienda sint*
signis ad condemnandum procedat,
dum res melius à doctis ventiletur, &
auctoritas publica certi quid statuat.
Atq; hæc obiter saluo iudicio meliore.
Scripsit nuper quædam Coloniensis
quidam Iuris Doctor, in quibus multa,
postquam perlegi, desidero: ac proinde
animus mihi erat, totum eius scripti-
neruum succingere & incidere. Sed
quia mihi dicitur, id ab * alio iam esse
factum, acquiesco. Iterum moneo late-
re fraudem. Quærant ingeniosi ac de-
prehendent; solis oculis, & iis sagacibus
est opus. Nimis fane Dæmon desipiat si
gregem suum signare velit, vt dignosci
& mactari possit. Quicquid tamen sit,
certe Delrius lib. 5. sect. 4. indic. 8. & Bins-
feldius pag. 626. quos alioqui Iudices
magnifacere & sequi iactant, iudicium
hoc stigmatum reiiciunt.

à Dn. P.
Iordaneo
in Proba
Stigma-
tica.

D V B I V M XLIV.

*An magnificienda sint denunciationes com-
plicum in crimine Magiæ?*

Q Væstionem hanc ex professo tra-
ctât Binsfeldius in libello de con-
fess.